

ת"פ 11160/09/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 11160-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק).

2. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום עמד בתוקפו צו הגנה, במסגרתו הורחק הנאשם מאשתו (להלן: צו ההגנה). בתאריך 5.6.2019 הגיע הנאשם ללשכת הרווחה בראשון לציון והתייצב בפני העובדת הסוציאלית ל' (להלן: העו"ס או ל'), וביקש ממנה לסייע לו לראות את בנו, שנולד כשבועיים קודם לכן, זאת חרף קיומו של צו ההגנה. בנסיבות אלו, כשהוא בוכה ונסער, אמר הנאשם לעו"ס שאף אחד לא רוצה לעזור לו ושאין לו אמון בבית המשפט. בהמשך, קם הנאשם ללכת לדרכו, תוך שאמר לעו"ס: "אני יודע מה לעשות". מששאלה אותו העו"ס לכוונתו, ענה לה הנאשם "אני אהרוג את אשתי או אתאבד".

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. לזכות הנאשם העידה אשתו, אשר תיארה חיי נישואין טובים ומאושרים, למעט המקרה בעטיו הוצא צו ההגנה. העדה ציינה שהיא נכה המתפרנסת מקצבת נכות דלה, וכי הנאשם הוא המפרנס העיקרי של משפחתם המונה ששה ילדים, לרבות חמשת ילדיה מנישואין קודמים. עוד הוסיפה כי אחד מהילדים נכה וקשור מאוד לנאשם, המהווה את "עמוד התווך" בבית.

4. בפתח דבריה ציינה ב"כ המאשימה שהנאשם אינו זכאי להקלה בעונש, שכן לא נטל אחריות על מעשיו ולא חסך בזמן שיפוטי. בהמשך, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם ועל הערכים המוגנים בהם פגע. בהפנותה לפסיקה

עמוד 1

עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונשי הולם הנע בין 6 ל- 16 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו הפלילי של הנאשם (ת/1), העובדה שאינו מורתע מההליכים הפליליים, הסיכון להישנות העבירות ונפיצות העבירה של איומים על עובד ציבור, עתרה התובעת להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי בשליש העליון של מתחם הענישה, לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

5. מנגד, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מאסר מותנה, לצד רכיבי ענישה נוספים, ככל שיימצא בכך צורך. הסנגור טען כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על מצוקת הנאשם ועל מצבו הנפשי הרעוע כתוצאה מהאיסור לראות את בנו התינוק. לדברי הסנגור, הנאשם כיבד את צו ההרחקה וכל שביקש היה סיוע מצד הרווחה להיפגש עם בנו שזה עתה נולד. הסנגור הטעים כי מאז ביצוע העבירות חלפו שנתיים, במהלכן נשמרו היחסים הזוגיים בין הנאשם לרעייתו, שאף מצאה להעיד לטובתו וציינה כי הוא עמוד התווך של המשפחה והמפרנס העיקרי. בנסיבות אלו טען כי הנפגעים העיקריים, ככל שיישלח הנאשם לעבודות שירות, יהיו הילדים אשר יוותרו ללא מקור פרנסה.

6. הנאשם לא ניצל את זכות המילה האחרונה וטען שאין לו מה להוסיף על דברי בא כוחו.

מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם הזכות לכבוד ולחיים בבטחה ובשלווה. נוסף על כך, בהתחשב בכך שהאיומים הושמעו באוזני עובדת סוציאלית, נפגע הערך החברתי שעניינו תפקוד תקין של השירות הציבורי ויצירת סביבה בטוחה לעובדים.

9. על הצורך להגן על עובדי הציבור עמד השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין ברע"פ 2019/11 אלי מיארה נ' מדינת ישראל (22.3.2011), פסקה ז':

"המטיל אימה על הזולת אין הזולת צריך לפשפש ביכולותיו העתידות של המאיים כדי לברר אם יש ממש באיומים; ועובדי הציבור אינם צריכים להיחשף לחריצת לשון קללות, חרופים וגידופים מכל בר בי רב, שיקנה לו חסינות בשל חופש הביטוי. לבתי המשפט תפקיד גם בהגנה על כבודם".

נוסף על כך הוכר בפסיקה הצורך לספק לעובדי הציבור סביבת עבודה בטוחה ולהחמיר עם אלו המבקשים להטיל עליהם מורא. ראו בהקשר זה דברי השופט (כתוארו אז) ס' גובראן ברע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל

(18.12.2006):

"המבקש תקף עובד ציבור ואף איים על חייו, אך ורק בשל העובדה שהחלטותיו של עובד הציבור לא תאמו לאינטרסים האישיים שלו. מדובר בהתנהגות נלוזה כנגד עובד ציבור אשר מילא את תפקידו. הנני מצדיק אפוא את החלטת בית-המשפט המחוזי להחמיר בעונשו של המבקש הן משום עברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור, הן בשל האינטרס הציבורי הדורש, כי החוק יספק הגנה אפקטיבית על אנשי הציבור והן לאור הצורך החברתי, כי אלה האחרונים, יבצעו את תפקידם ללא כל מורא".

ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניו, כאמור, למשבר בו היה נתון הנאשם כהצדקה להקלה בעונשו. ואולם, הווי ידוע לכל שאנשים הפונים לשירותי הרווחה הם, ככלל, אנשים במצוקה המתמודדים עם משברים מסוגים שונים. לפיכך, מתן משקל לנסיבה זו לצורך הקלה בעונש ירוקן מתוכן את רוח החוק ואת מגמת ההחמרה בענישה עליה עמד בית המשפט העליון. עמדה על כך השופטת ד' ברק-ארז בע"פ 4565/13 אמן חאלד נ' מדינת ישראל, (4.11.2013), פסקה 9 (להלן: עניין חאלד):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנובעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנוגע לתפקוד התקין של השירות הציבורי... עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיועדים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו".

10. האיומים אותם השמיע הנאשם באוזני העובדת הסוציאלית הם חמורים, בהינתן האיום המפורש לפגוע בחיי אשתו, כל זאת בעיצומו של סכסוך טעון שהוביל להוצאת צו הגנה לטובתה. באמרתו כי ינסה להרוג את אשתו או להתאבד ביקש הנאשם להפעיל לחץ ולהטיל מורא על העובדת הסוציאלית, על מנת שתיכנע לדרישתו לסייע לו לראות את בנו, חרף צו ההגנה שהוצא. אין חולק על כך שהדברים נאמרו בשעה שהנאשם היה נתון בסערת רגשות, אולם גם אם כך היו פני הדברים, הרי שעל רקע הסכסוך שהוצג בפני העובדת הסוציאלית והידיעה שהוצא צו הגנה נגד האישה, ברי כי אפשרות מימוש האיום הטילה עליה מורא. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולתוכן האיום, ועל אף שלא נטען שדבר האיום הגיע לאזני אשת הנאשם, מצאתי שמידת הפגיעה בערכים החברתיים היא משמעותית.

11. מתוך הצורך להגן על עובדי ציבור, נקבעה מדיניות ענישה מחמירה במקרים של איומים על עובדי ציבור ביחס לזו הנוהגת במקרים של איומים המופנים כלפי אנשים מן היישוב. כך, בעוד שמתחם הענישה באיומים "רגילים" נע בין מאסר מותנה ושל"צ או קנס ועד למאסר בפועל לתקופה קצרה, הרי שכאשר האיומים מופנים כלפי עובדי ציבור,

ננקטת, ככלל, מדיניות ענישה הכוללת עונש מאסר.

12. בשני גזרי דין שהזדמן לי לתת בשנים האחרונות במקרים בהם הופנו האיומים כלפי עובדי רווחה [ת"פ (ראשל"צ) 49230-07-16 מדינת ישראל נ' פלונית (20.01.2019) ות"פ (ראשל"צ) 21196-04-18 מדינת ישראל נ' בכר (27.12.2020)], עמדתי על כך שכאשר מדובר באיומים שנועדו לזרוע פחד בקרבם של עובדים סוציאליים ובעלי תפקידים אחרים בשירותי הרווחה, ובפרט כאשר מדובר באיומים ברף חומרה גבוהה, יש לקבוע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 9 חודשי מאסר בפועל עבור כל איום או מסכת איומים שהופנו כלפי כל אחד מעובדי הציבור. ערעורים שהוגשו מטעם הנאשמים על גזרי דין אלו, נדחו על ידי בית המשפט המחוזי [עפ"ג (מרכז) 9257-03-19 פלונית נ' מדינת ישראל (4.6.2019) (לא פורסם) ועפ"ג (מרכז) 1015-07-20 בכר נ' מדינת ישראל (27.12.2020) (לא פורסם)].

13. בגזרי הדין הנ"ל סקרתי את המקרים הבאים, המלמדים על מדיניות הענישה הנוהגת:

א. ברע"פ 8253/11 לורנס (רייז) נרייה נ' מדינת ישראל (4.12.2011) אושר עונש מאסר של 24 חודשים שנגזרו על נאשם שהורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, ב-7 עבירות איומים, 4 עבירות של העלבת עובד ציבור ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, שהופנו כלפי עובדת סוציאלית ששימשה כפקידת סעד מחוזית, אשר במסגרת תפקידה הפגישה בין הנאשם לבין בתו בת ה-5. עונשו של הנאשם נקבע על ידי בית המשפט המחוזי שקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר עליו על ידי הערכאה הדיונית [עפ"ג (מרכז) 47293-08-11 מדינת ישראל נ' לורנס (רייז) נרייה (לא פורסם)].

ב. ברע"פ 7398/15 ולדימיר רחמימוב נ' מדינת ישראל (6.11.2015), אושר עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות שנגזרו על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור ואיומים, שענינם זריקת עציץ מפלסטיק על ראשה של עובדת בלשכת התעסוקה ושבירתו. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונשי הנע בין 2 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ג. בת"פ (י-ם) 57362-11-11 מדינת ישראל נ' עובדיה לוי (15.10.2012), הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, במספר עבירות של איומים שהופנו כלפי עובדות סוציאליות ועובדות לשכת הרווחה, ובהמשך כלפי שוטרים בפניהם איים על פגיעה בעובדות הסוציאליות. על הנאשם, שהיה כבן 72 ובעל עבר פלילי, נגזר עונש של 24 חודשי מאסר.

ד. בת"פ (ראשל"צ) 14699-04-16 מדינת ישראל נ' טל פלדמן (12.11.2017), נגזר עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לאחר הפעלת שני מאסרים מותנים, לנאשם שאיים על עובדת סוציאלית ששימשה כפקידת סעד לסדרי דין, זאת בשל מצב רפואי ונפשי קשה בו היה נתון. בגזר הדין נקבע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל- 12 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור שהוגשו על ידי הנאשם לא עסקו בעניין העונש [ע"פ (מרכז-לוד) 41069-12-17 טל פלדמן נ' מדינת ישראל (25.3.2018); רע"פ

3057/18 טל פלדמן נ' מדינת ישראל (20.6.2018).

ה. בעפ"ג (מרכז) 1608-01-08 מוחמד עלאונה נ' מדינת ישראל (30.4.2008), נדחה ערעורו של אסיר שאיים על עובדת סוציאלית בכלא ונדון לעונש של 8 חודשי מאסר, שירוצו במצטבר לעונש מאסר ארוך אותו ריצה באותה עת.

ו. בת"פ (ת"א) 33932-03-15 מדינת ישראל נ' מאיר מלכה (14.11.2017), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של איומים ותקיפת עובד ציבור, בכך שנתן מכה לקבלן הוצאה לפועל ואיים עליו ועל חברו בצורה קשה. באישום נפרד הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושת עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 2 ל-12 חודשי מאסר.

ז. בעפ"ג (חי') 31668-08-17 צבח עדואן נ' מדינת ישראל (22.10.2018) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של איומים, אותה ביצע כלפי עובדת סוציאלית, בשעה שנפגש עם ילדיו בנוכחותה. לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 3 ל-7 חודשי מאסר, הוטל על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, שכלל הפעלת שני מאסרים מותנים.

14. המאשימה הגישה פסיקה העוסקת במקרים של איומים שהופנו כלפי בת זוג ולכן לא מצאתי מקום לפרט מעבר לפסיקה שצוינה לעיל. מטעם ההגנה לא הוגשו פסקי דין התומכים במתחם העונשי המקל. בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, לערכים המוגנים ולמידת הפגיעה בהם, כמו גם לנסיבות ביצוע העבירה במקרה שלפניי, אני קובע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שיבוצעו בדרך של עבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

15. הנאשם, כבן 47, בעל עבר פלילי עשיר הכולל 7 הרשעות קודמות, על פי רוב בתחום האלימות. כך, בשנת 1992 הורשע הנאשם לראשונה בעבירות שעניינן החזקת סכין, תקיפה סתם ואיומים. בשנת 1997 הורשע בעבירת הצתה, בגינה הוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בשנת 2004 הורשע הנאשם בעבירות שעניינן איומים, הדחה בחקירה, כליאת שווא והיזק לרכוש במזיד, אז הוטלו עליו 7 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. עונש מאסר זה לא הרתיע את הנאשם מהסתבכות נוספת בפלילים, ובשנת 2006 הורשע בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק בגינה נדון לעונש מאסר נוסף בן 8 חודשים. רצף העבירות לא פסק, כאשר בשנת 2007 הורשע הנאשם בעבירת איומים. בשנים 2010 ו-2012 שב הנאשם וביצע עבירות איומים, כשלעבירת האיומים משנת 2012 נלוותה גם עבירה של תקיפת בת זוג. בגין 3 הרשעותיו האחרונות הוטלו על הנאשם עונשי מאסר מותנה כעונש עיקרי, אולם הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו, ושב וביצע עבירה דומה. לא נעלמה מעיני העובדה כי מאז הסתבכותו הקודמת של הנאשם ועד לביצוע העבירות דנן חלפו 7 שנים, ואולם בהתחשב בעברו המכביד, ובעובדה כי אין זו הפעם הראשונה שנרשמה הפסקה של מספר שנים בין העבירות שביצע הנאשם, נראה כי בשלה העת למצות עמו

את הדין ולהשית עליו עונש מאסר בפועל, שיהיה בו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות נוספות בעתיד ולהעביר לו מסר שמעשיו לא יזכו עוד ליחס סלחני. נוסף על האמור, הנאשם לא נטל אחריות על העבירות שלפניי ולפיכך הוא אינו זכאי להקלה בעונש, השמורה לנאשמים שהודו במעשיהם, נטלו אחריות והביעו חרטה.

16. לקולא שקלתי את ההשפעה שתהא לעונש המאסר על משפחת הנאשם, וכן את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, שנתיים ימים, במהלכן לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

17. באיזון בין מכלול השיקולים, ובראשם עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות דומות, אי לקיחת אחריות ואי השתלבות בהליך טיפולי, מצאתי להטיל עליו עונש המצוי ברף העליון של מתחם הענישה שנקבע, כאשר יודגש כי אלמלא הנסיבות לקולא, היה מקום להטיל עליו עונש מאסר בקצה-קצהו העליון של המתחם. בעונש שיוטל על הנאשם יש אף כדי לתת מענה לעיקרון הרתעת הרבים ולהעברת מסר של אפס סבלנות לתופעות של אלימות או איומים המופנים כלפי עובדי ציבור בכלל וכלפי עובדים סוציאליים בפרט.

בהתחשב בעונש המאסר שיוטל על הנאשם ועל מנת שלא לפגוע יתר על המידה במשפחתו, שכפי שנטען מצבה הכלכלי רעוע והיא נתמכת כלכלית על ידי הנאשם, ובהינתן שאין מדובר בעבירה "כלכלית", מצאתי להימנע מלהשית על הנאשם קנס כספי או התחייבות.

18. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן הכליאה "ניצן", ביום 6.4.2021 עד השעה 09:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון והעתק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ב. מאסר למשך 5 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת איומים.

ג. פיצוי בסך 1,000 ₪ לעו"ס (ע"ת 3 בכתב האישום). הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.2021 ויועבר לעו"ס בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

19. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

20. כסף שהופקד על ידי הנאשם במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מתיקי המעצר הקשורים אליו, ולא חולט, יושב לידיו, בהעדר מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול, זאת לאחר שהנאשם יחל לרצות את עונש המאסר. עד אז ישמשו ההפקדות והערבויות שניתנו לצורך הבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש המאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, בנוכחות הצדדים.